

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 593/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. októbra 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline a jeho rozsudkami sp. zn. 8 Co/322/2013 z 28. októbra 2013 (Rvp 879/2014), sp. zn. 8 Co/318/2013 z 28. októbra 2013 (Rvp 880/2014), sp. zn. 6 Co/371/2013 z 30. októbra 2013 (Rvp 881/2014), sp. zn. 6 Co/322/2013 z 30. októbra 2013 (Rvp 882/2014), sp. zn. 6 Co/346/2013 z 30. októbra 2013 (Rvp 884/2014), sp. zn. 8 Co/433/2013 z 28. októbra 2013 (Rvp 885/2014), sp. zn. 5 Co/529/2013 z 26. novembra 2013 (Rvp 886/2014) a sp. zn. 5 Co/466/2013 z 19. novembra 2013 (Rvp 887/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 879/2014, Rvp 880/2014, Rvp 881/2014, Rvp 882/2014, Rvp 884/2014, Rvp 885/2014, Rvp 886/2014, a sp. zn. Rvp 887/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 593/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 22. januára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným postupom a rozsudkami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“ a „napadnutý postup a rozsudky krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Liptovský Mikuláš, Okresným súdom Ružomberok, Okresným súdom Žilina (ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mali spôsobiť. Okresné súdy rozhodli vo veci samej rozsudkami, ktorými žalobu/žaloby v celom rozsahu zamietli a zároveň zamietli i návrh sťažovateľky na prerušenie konania. Na základe odvolaní sťažovateľky krajský súd napadnutými rozsudkami potvrdil rozsudky okresných súdov.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd *„spôsobil porušenie základných práv sťažovateľa, osobitne:*

- základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (práva na súdnu ochranu);

- základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje tým, že

„1. Rozhodoval vylúčený sudca. Všetky úkony, ktoré boli zo strany konajúceho prvostupňového súdu vykonané predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom...

2. Napadnuté rozhodnutie krajského súdu je rozhodnutím absolútne prekvapivým...

3. Súdny oboch stupňov založili svoje rozhodnutia na skutočnostiach a právnych argumentoch, ku ktorým sa sťažovateľ nemohol vyjadriť s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie vo svoj prospech...

4. ... konanie pred odvolacím súdom ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci porušuje právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces, keďže napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené...

5. Odvolací súd neprerokoval prípustné odvolanie voči výroku o prerušení súdneho konania.“.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a rozsudkami krajského súdu, tieto zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie, a zároveň jej prizná finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti

o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 879/2014, Rvp 880/2014, Rvp 881/2014, Rvp 882/2014, Rvp 884/2014, Rvp 885/2014,

Rvp 886/2014 a sp. zn. Rvp 887/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených práv postupom a rozsudkami krajského súdu

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že problematikou predostretou sťažovateľkou sa podrobne zaoberal už jeho prvý senát, ktorý svojím uznesením č. k. I. ÚS 369/2014-10 z 2. júla 2014 podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosti sťažovateľky, ktorými namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (v tomto rozhodnutí bližšie konkretizovaným) postupom a rozsudkami krajského súdu, z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti, čo v odôvodnení tohto rozhodnutia podrobne zanalyzoval.

S odôvodnením uvedeného rozhodnutia prvého senátu sa tretí senát ústavného súdu plne stotožňuje, a keďže aj ďalšie sťažovateľkou predložené sťažnosti sú obsahovo identické s jej predchádzajúcimi sťažnosťami, pričom v nich nenašiel nič, čo by mohlo signalizovať porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a rozsudkami krajského súdu, aj tieto sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené, pričom v podrobnostiach odkazuje na predchádzajúce rozhodnutie ústavného súdu, ktoré bolo medzitým sťažovateľke riadne doručené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. októbra 2014